

3 Cena numeru
centy w Krakowie, w Podgórzu i na prowincyi.

PRENUMERATA:

Miesięcznik w Krakowie (już dostawą do domu) K 1.50
na prowincyi z przesyłką pocztową „ „ „ „ „ 1.60
Prenumerata za granicą: m. k. 1.50, frk. 2.—, rb. 1.—

Pojedyncze egzemplarze nabywać można we wszystkich agencjach piśm i na wszystkich dworcach kolei.

NOWINY

DZIENNIK NIEZAWISŁY DEMOKRATYCZNY ILLUSTROWANY

OGŁOSZENIA

za wiersz petit 16 hal, za każdy następny ras po 12 hal;
tłóchno ogłoszenia po 4 hal, od wyrazu (minimum 50 hal).
Nadawanie za wiersz petitowy 50 hal. Spół na każdej
stronie po K 6.—, półpół K 4.—, Załączniki K 30.— za tytuł.

Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna 2
otwarta od godz. 8 rano do godz. 8 wieczorem.

Na Lwów Skład i Ekspedycja:
Agencja Sokolowskiego, Pasaż Hausmana 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ulica Wiślna 1.9
Telefon 840.
Ekspedycja „Nowin”: ulica Wiślna 2.

REDAKTOR NACZELNY
LUDWIK SZCZEPAŃSKI

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Telefon
Nr. 340) od godziny 9 rano do 8 wieczorem w biurze ulica Wiślna 2.
Rękoisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej.

Cena numeru **3** centy w Krakowie i na prowincyi.

Polepszenie czy pogorszenie bytu?

Wady rządowego projektu ustawy o podwyższeniu dodatku aktywnego urzędników.

Wnieiony wczoraj przez rząd w Izbie posłów projekt ustawy o podwyższeniu dodatku aktywnego urzędników od XI do VI rangi oraz służby państwowej — niezmiernie rozczarował a nawet rozgorczył wszystkich tych funkcyjnaryjstów państwowych, którzy spodziewali się od rządu wydatnej i skutecznej poprawy bytu. Jak we wczorajszym numerze dziennika szczegółowo ogłosiliśmy, podwyżka dodatku aktywnego wynosi stosownie do rangi od 10 do 30 procent. Podwyżka ta jest śmiesznie mała, wynosi bowiem, obliczona miesięcznie dla Krakowa:

W randze	VI miesięcznie	12 koron
VII	16	„
VIII	16	„
IX	16	„
X	20	„
XI	20	„

Dla prowincyi podwyżka ta jest jeszcze mniejszą!

Pomijając już, że tego rodzaju podwyższenie poborów nie może w zagrożonym budżecie urzędniczym odegrać poważniejszej roli, uważamy sobie za obowiązek, zwrócić uwagę posłów, którzy mają tę ustawę uchwalić, a którzy odnoszą się życzyliwie do postulatów urzędniczych, że jest w tym projekcie błąd zasadniczy, który w swych skutkach może być nader szkodliwy. A mianowicie rząd w komentarzu do projektu wyraźnie zaznacza, że zamierzone podwyższenie dodatku aktywnego nie ma być wcale wliczane do emerytury. Jakież z tego wynika następstwo? Oto urzędnicy, którzy wysłużyli już pełne 35 lat, będą służyli dalej, aby tylko nie tracić dodatku aktywnego, gdyż różnica między pensją, urzędniczą w czynnej służbie a emerytalną będzie już niewielką i wyniesie nawet w rangach średnich około tysiąc koron rocznie. Rzecz naturalna, że skutkiem tego warunki awansu młodszych sił będą znacznie gorzej — i w rezultacie rzekomo polepszenie bytu wyjdzie raczej na niekorzyść.

Czegoż więc żądać należy? Gdyby nie udało się uzyskać wydatniejszego dodatku, to bezwzględnie żądać należy wliczenia dodatku aktywnego do emerytury. Jest to jedyny sposób za pobieżenia zasług awansu. A dla rządu rzecz ta nie oznacza wielkiego obciążenia budżetu, boć przecie urzędnicy płacą sami premie na ubezpieczenie do funduszu pensyjnego.

W obecnych fatalnych warunkach i wobec

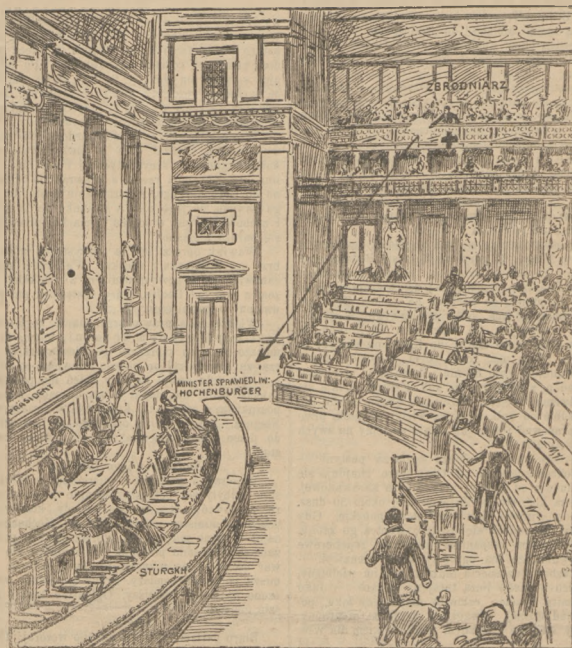
złych widoków awansowych, grozi niebezpieczeństwo, że jednostki z dolniejszej z pośród urzędników będą opuszczać służbę rządową, bo człowiek zdolny zawsze znajdzie pole do pracy — a w urzędach zostaną ludzie podeświłeni i latami i pracownicy mniej energiczni i pozbawieni ducha inicjatywy. Wicie careful consuls!

Wybory do Izby handlowej w Krakowie.

W połowie grudnia b. r. odbędzie się wybory połowy członków krakowskiej Izby handlowej i przemysłowej. Od dłuższego już czasu sprawa ta stanowi przedmiot dyskusji i wywołuje cicha, na razie agitating w kołach kupieckich. Zaznaczają się różne ambicje, wylaniają się różne antagonizmy, bo stanowisko członka Izby handlowej w aferach kupiecko-przemysłowych uważane jest za godność nader pętną, dodaje powagi, zapewnia wpływ w ważnych sprawach ekonomicznych i politycznych. Jakkolwiek Izba handlowa stanowi reprezentację całego kupiectwa i przemysłu, to jednak specyalnie stosunki galicyjskie uprawiają, że kwestya wyborów interesuje, a nawet rozmiętnia, przedewszystkiem sfery izraelskie. One bowiem mają absolutną przewagę w obu sekcjach i we wszystkich kategoriach wyborczych naszej Izby handlowej. (Według statystyki 85 procent handlu w Galicji jest w rękach izraelskich, a także w przemyśle żydów mała przewaga). Trochę krząta się wprawdzie także kupiectwo chrześcijańskie, ale to krząta się jest płatniczej natury i zaręczają ograniczać się do uzyskiwania, że Izba handlowa nie reprezentuje właściwie interesu średniego handlu i przemysłu. Zarzut to niesłuszny, względnie o tyle tylko można mu rację przyznać, że już cały ustawowy ustrój i skład członków Izby handlowej wskazują na to, iż Izba ta są reprezentacją wielkiego handlu i przemysłu i stoją na stanowisku kapitałistycznej nowożytności przedsiębiorczości.

Nie od rzeczy będzie przypomnieć tu niżej dane co do struktury krakowskiej Izby handlowej. Okręg jej obejmuje 28 powiatów, więc cyfra wyborców jest ogromna. Członków liczy krakowska Izba 38, mianowicie 19 w sekcji handlowej, 19 w sekcji przemysłowej (20 członków musi mieszkać w Krakowie).

Podstawa ordynacji wyborczej jest cenowa podatkowa. Wyborcy, którymi są wszyscy posiadacze przedsiębiorstw handlowych, przemysłowych i górniczych, dzielą się na 3 kategorie w każdej sekcji: do I sekcji należą kupcy i przemysłowcy, placący najmniej 200 koron podatku zarobkowego — i wybierają po 10 członków Izby; do II sekcji kategorii należą ci, co placą wyżej 50

Strzały w parlamencie.

We czwartek o g. 2 popoł. dwudziestoosiedmiu fanatyk socjalistyczny Niegus Wawrak z drugiej galerii Izby posłów dał 4 strzały do ministra spraw. Hochenburga. Ilustracja powyższa przedstawia tę scenę wnieśli według relacji nieuczestnych świadków. Na ławie ministrów znajdowali się wówczas tylko ministrowie: Hochenburg i dr Strzłbik. Baron Gantach i większość posłów skupili się dookoła przemawiającego wnieśli posła soc. dra Adiera. (Patrz art. „Po samobójstwie”).

koron podatku — i ci wybierają po 5 członków; do III sekcji kategorii należą ci, co placą od 10 do 50 koron podatku — i ci wybierają po 4 członków: razem 38.

Uprawnienia i zadania Izby handlowej są znaczne. Między innymi wysłała ona posła do sejmiku, wysłała swoich delegatów do państwowych Rad przybojących: do Rady kolejowej, przemysłowej, cłowej etc. Nie dziw przeto, że nie brak kompetentów o godność członka Izby handlowej, zwłaszcza że liczba tych członków jest tak szczerpłą.

J. N. ROŚNY.

Na dzikiej ziemi.

— Wie pan, że tak jak ino, szukałem szczęścia w Ameryce — opowiadał mi Jan Perranz jednego wieczoru, gdyśmy razem przysiadali się zachodowi słońca nad Atlantykiem. — Trudniłem się młodsztwem rzemieślniczym, ale moją miłość wyciął w kramie marzeń. W 1891 roku podróżowałem po stanie Chihuahua, gdzie rewolucjonista meksykańscy tyle nadkucali wojakom felleronijm. Kilka dni nie miałem co na żąd polować. Mimo to, zahartowany na wszystko, przywróciłem do znoszenia jeszcze większych umartwień, do głodu i przagnienia, żyłem sobie dość swobodnie. Co za wieczory i poranki! Ciałami godzinami leżałem na piasku i wpatrywałem się w rozgwieżdżone niebo. Woda szmerła tak słodko, że mi drżał cały w opojeniu. Albo to przebrzedanie o świcie w lewie i pochody przez równy zranione ziora, gdy każda trawa drży z rozkoszy.

Czasem nasyłałem ryk jaguara w ciemnościach. Nie atakuję wcale ludzi, ale czasem mu się to jednak zdarza, zwłaszcza gdy jest bardzo głodny.

Alto przecie z wizjami wyobraźni! Jednego dnia majowego miałem dotrzeć do hacjendy o zmkrom. Chęć byłem obeszany z okolicą, zabłądziłem i dosięgłem lasu w chwili, gdy słońce miało już zniknąć. Koń był zbyt strudzony, by odbywać dalszą drogę, ja także czułem zmęczenie. Szukałem jakiegoś źródła lub rzeki (rzeczki), aby zdobyć wodę świętą. Inaczej musiałbym z koniem podzielić się kilku litrami zagrzanego płynu, jaki pozostał jeszcze w podróznym racjonalu.

Wiec przywiązawszy konia, udzieliłem się na poszukiwanie, kierując się bardzo niepewnymi wskazówkami. Obchodziłem właśnie krzak arum, gdy masy szaleł głośny rozmowę. Wkrótce, mimo odległości, przekonałem się, że nie omyliliem się. Głos meki buczał i gromił; potem dał się słyszeć krzyk ostru kobiety i strzały. I znów słychać było tylko szum lasu i śpiew ptaka. I z w. przedrzeźniacza.

Widocznie zaszło coś tragicznego; wahałem się, czy iść dalej w tym kierunku. Ale ciekawość i niespołobienie awanturzystki popchnęły mnie dalej, szedłem ostrożnie i karabinem na ramieniu.

Szedłem tak z pięć minut, gdy usłyszałem od-

Bójki w hali kolumnowej parlamentu we czwartek przed otwarciem posiedzenia.

Młodzi posłami czeskiemi, którzy wprowadzili deputację czeskich dalsi i rodolodów do parlamentu, a posłami niemieckimi, zachowującymi się ogromnie brutalnie i agresywnie, przyszło do bójki. Gorące szczyty trwały przeszło godzinę.

Na wszystkich dworach,

u swawodów i krytyków analizują się

gramofon z „analogiem” uznany za

„analogiem” świadczą mnóstwo podskoków z tej strony. Gramofony i płyty z marką „analogiem” otrzymać można tylko z firmy:

„analogiem” uznany za

„analogiem” świadczą mnóstwo podskoków z tej strony. Gramofony i płyty z marką „analogiem” otrzymać można tylko z firmy:

„analogiem” uznany za

„analogiem” świadczą mnóstwo podskoków z tej strony. Gramofony i płyty z marką „analogiem” otrzymać można tylko z firmy:

„analogiem” uznany za

„analogiem” świadczą mnóstwo podskoków z tej strony. Gramofony i płyty z marką „analogiem” otrzymać można tylko z firmy:

„analogiem” uznany za

„analogiem” świadczą mnóstwo podskoków z tej strony. Gramofony i płyty z marką „analogiem” otrzymać można tylko z firmy:

„analogiem” uznany za

„analogiem” świadczą mnóstwo podskoków z tej strony. Gramofony i płyty z marką „analogiem” otrzymać można tylko z firmy:

„analogiem” uznany za

„analogiem” świadczą mnóstwo podskoków z tej strony. Gramofony i płyty z marką „analogiem” otrzymać można tylko z firmy:

„analogiem” uznany za

„analogiem” świadczą mnóstwo podskoków z tej strony. Gramofony i płyty z marką „analogiem” otrzymać można tylko z firmy:

„analogiem” uznany za

„analogiem” świadczą mnóstwo podskoków z tej strony. Gramofony i płyty z marką „analogiem” otrzymać można tylko z firmy:

„analogiem” uznany za

„analogiem” świadczą mnóstwo podskoków z tej strony. Gramofony i płyty z marką „analogiem” otrzymać można tylko z firmy:

„analogiem” uznany za

„analogiem” świadczą mnóstwo podskoków z tej strony. Gramofony i płyty z marką „analogiem” otrzymać można tylko z firmy:

Ułgi w spłatach ratowych. Przeróbki „Patefona” na Gramofony. Wazkie płyty przez analogowych po 2 kor. Gramofon koncertowy z 10-ma podwójnymi płytami 50 kor.

Ułgi w spłatach ratowych. Przeróbki „Patefona” na Gramofony. Wazkie płyty przez analogowych po 2 kor. Gramofon koncertowy z 10-ma podwójnymi płytami 50 kor.

Ułgi w spłatach ratowych. Przeróbki „Patefona” na Gramofony. Wazkie płyty przez analogowych po 2 kor. Gramofon koncertowy z 10-ma podwójnymi płytami 50 kor.

Ułgi w spłatach ratowych. Przeróbki „Patefona” na Gramofony. Wazkie płyty przez analogowych po 2 kor. Gramofon koncertowy z 10-ma podwójnymi płytami 50 kor.

Ułgi w spłatach ratowych. Przeróbki „Patefona” na Gramofony. Wazkie płyty przez analogowych po 2 kor. Gramofon koncertowy z 10-ma podwójnymi płytami 50 kor.

Ułgi w spłatach ratowych. Przeróbki „Patefona” na Gramofony. Wazkie płyty przez analogowych po 2 kor. Gramofon koncertowy z 10-ma podwójnymi płytami 50 kor.

WISŁA Pedancka Pralnia Bielizny oraz Chemiczna Pralnia i Farbiarnia Garderoby
w Krakowie przy ulicy Brackiej 1. 5
poszukuje na prowincyi osób trudniących się zbieraniem bielizny.

Wszelkie prace przygotowawcze, jak ułożenie list wyborców i rozpisanie wyborów a następnie przeprowadzenie wyborów, należy do komisji wyborczej, mianowanej przez namiestnictwo. Komisja ta, składająca się z 6 członków, mianowanych częścią z posród grona członków Izby a częścią z posród członków krakowskiej Rady miejskiej, posiada zupełniejszą autonomię w sprawie wyborów. Przewodniczącym tej komisji jest każdorazowy delegat namiestnictwa. Po powrocie doń, Fedorowicz — około 15 km. — zbierze się ta komisja wyborcza, ogłosi listę ostatecznych członków Izby bandowej i nastąpi termin nowych wyborów.

W oazach Trypolisu.

Beduini trypolitańscy. — Żeglarski pustyni, rolnik i koczownik. — Zapowiedź krwawej walki. Depesze z Konstantynopola przyniosły wiadomości, że kilka szeregów beduińskich podąża z głębi Trypolisu nad morze, aby dopomóc założeniu miasta Trypolisa w obronie kraju przed najeźdźcą Włochów.

Wiadomość ta, gdyby okazała się prawdziwą, zwiastowałaaby dla Włochów komplikacje groźne, gdyż Beduini Trypolisu bitni, odważni i przebiegli, tworzą zastęp niebezpieczny do zwalczania.

Pewien oficer angielski, który niedawno odwiedził Trypolis i Bengazi, tak opisuje szereg trypolitański:

Opuszczając oazy Siwa, Dżagobal i Abunaim, opuszczają się zarazem ostatnie ślady cywilizacji, a wchodzi się w kraj, gdzie niema ustawy, handlu, prawa przynależnego, ani publicznego, tylko to prawo, jakie daje dobrotę i nabię strzelby. — Jest to kraj Senusich, należących do zakonu mahometańskiego, który założono w końcu XVIII wieku w tym celu, aby utrzymać islam zdala od nowatorów, a zarazem przeciwdziałać wdzieraniu się gairów do Afryki północnej. Punktem centralnym tego zakonu jest oaza Dżagub.

Sensuśskie dzieło się pod względem społecznym na trzy klasy. U góry znajduje się Beduin, prowadzący karawany, człowiek, którego życie opiera na Saharze, przebiegającej natarczywie z półkuli na południe i ze wschodu na zachód. Ten „żeglarski pustyni” ma swój dom zwykle w jednej z oaz, chociaż może być i w oazach. — Jest to „jeziorko” od Barbi do Kafry na pustyni libijskiej. Tam ma żonę, dzieci, wielbłądy, konie i niewolników, cale mienie i domostwo, nawiadza rzadko, zwykle raz na rok. Zresztą oddaje się całemu swemu zajęciu. Jeżeli nie mrozi mrozie lub nie padnie od kuli, zdobywa wielki majątek, przestaje pracować i żyje jak książę udzielny na swych posiadłościach.

— Odwiedzin takiego żeglarskiego pustyni — pisze oficer angielski. — Oaza jego znajduje się na południu od Lebdy, przy drodze karawanowej, skupiona około studni. Żyje na niej około 30 osób. Jedynym prawem jest słowo pastera. Gdy słuchają nie podoba się władcy obozu go zabija. Pokazywał mi wspaniałe karabiny repeterowe i zapewniał, że są ogromny zapas amunicji. — Mógł zbroić dziesięć ludzi i dać im wielbłądy, a takich władców kilka tutaj na tysiące. — Jako znakomity strzelec, człowiek nieznaną leką, pełen nadludzkiej odwagi, a przymem roztropny, mógłby stać się strasznym przeciwnikiem dla Włochów.

Drugą klasę Senusich tworzą rolnicy. Znaleźć ich można przeważnie w większych oazach, jak w Lebzie, Murzuku, Dżagobie. Rolnik taki posiada gaj palmowy i kawałek pola, żyje z daty i zbiorów. Sam nie uprawia, tylko wydaje rozkazy, prace spełniają dzieci i żony. — Podejmują często krótkie podróże, do rzeki i pędziwnów, aby razem z sąsiadami sprzedać korzystnie swe zbiory. Jest inatynym islamista, ale daleki od walki groz kłósk ludzkich. Potem ujrzałem aiywetkę kobiet; wreszcie odróżniłem młode stworzenie w małym kapeluszu i czerwonej spódnicy.

Na młó widok kobieta stanęła. Miała wspaniałą budowę hiszpano-amerykańską z wydatnymi piersiami i rytmicznymi ruchami wytwornej figury. Twarz była smagła, ale co czoło delikatne; oczy ogromno o czarnej otoczce.

Przez chwilę wpatrywałam się w siebie milcząc. Ona trzymała rewolwer w dłoni; ja gładem mimowolnym zmierzam do karabina.

— Czego pan chce? — spytała kobieta. — Muszę powiedzieć, że mówiąc to, miała minę prawie zła.

— Nie! — odrzekłem. — Siłyzałem strzyla. — Ach! — mruknęła, zadrżawszy.

I nagle ona nagłym wzruszeniem, zawołała: — Jedno z dwójki musiało umrzeć. Ja strzeliłam pierwszą.

Zamilkłem. Zwierzenie ścisnęło mnie nieprzyjemnie za gardło. Szedłem dalej, aż stanąłem nad nim, męczącym.

Leżał rozciągnięty z twarzą ku ziemi. Był to osobnik chudy, aż suchy, jakimś bywają zwykle Meksykanie.

porwały się tylko wtedy, gdyby szło o obronę jego mienia.

Trzecia klasa składa się z koczowników, posiadających trzody, którzy z wielbłądami i owcami wędrują setki mil za paszą i w ludności osiadłej mają cieższą sympatję. Są to niebezpieczni wojownicy, zapraczeni w dobrą broń i wielkie zapasy amunicji. Latwo porwać się do boja i wtedy wykrywają żony, dzieci i trzody w miejscach bezpiecznych, sami zaś niszczą w pole i pedzą jak samom przez pustynię. Niewiele trzeba, aby tych nomadów podjudzić przeciwko chrześcijanom.

Kattaczownicy więc włoskie zbiorą jeszcze zapewne żniwo krwawe w pustyniach i oazach Trypolisu.

Po zamachu w parlamencie.

Siedlstwo przeciw Wawrakowi. — Fanatyki socjalistyczny i jego wiehdeński towarzysz. — Zarządzenia burza parlamentarna.

Siedlstwo przeciw sprawcy zamachu na ministra Hochenburgera, Nieguszu Wawrakowi wykazywało, że jest on znany fanatykiem socjalistycznym, a odnacza się gwałtownością temperamentu. Ruchem jak na domniemany z Sebenico w Dalmacji i jest jednym z trzech braci dość zamężnej rodziny sztyrskiej. Po śmierci ojca sprzedał on dom, a 20000 koron otrzymał za sprzedaż rozdzielił między rodzeństwo. Był on już karany za groźby przeciw burmistrzowi w Sebenico, któremu groził zamordowaniem.

Wawrak, przybywszy do Wiednia, od wtorku do czwartku spędził czas w towarzystwie dwóch organizatorów socjalistycznych Paulina. Paulina aresztowano i razem z Wawrakiem oddawiono do sądu karnego. Aresztowanie nastąpiło z tego powodu, że jego rola w stosunku do Wawraka i zachowanie się w czasie zamachu przedstawia się następująco:

Wawrak oprócz języka ojczystego, mówi dobrze po niemiecku i włosku. We środę wieczór zbawił się w pewnej winiarni z rodakami. Razem z nim był Paulin, który dostarczył mu karty wstępu do parlamentu.

Władze mają prawo przekonanie, że Paulin jest współwinny w zbrodni, mimo, że stanowczo on temu zaprzecza. Przedwzyskaniem odziera, że opowiadał on obcego człowieka po mieście i w tym celu nawet na cały dzień nie poszedł do zajęcia. Dalej nie stawiał on się do sądu, mimo, że poszukiwano człowieka, który był w towarzystwie Niegusa. Zona Paulina opowiada, że powróciwszy do domu nie opowiedział on nic o tem, co się stało.

Sądowa wizja lokalna.

Wczoraj o godzinie 6 wieczorem w Izbie posłów odbyły się oględziny lokalne przed oficerów rzeczoznawców strzelniczych. Kiedy komisja się zbierała, minister sprawiedliwości Hochenburger zajął to samo miejsce, na którym siedział podczas zamachu. Spisano protokół, aby ministra nie wywalać osobliwie na przyszłą rozprawę sądową. Komisja pocięła pomiary. Próby strzelania wyznaczono na dzień dzisiejszy. Oględziny trwały przeszło godzinę.

Deputacje.

Biuro parlamentarne uchwaliło wczoraj: 1) Dostęp do łóż i galerii zostaje niemiennym; 2) Deputacje masowe o tendencji jawnie demonstracyjnej w przyszłości wogóle nie będą dopuszczane do sali komunalnej; 3) każda deputacja, która pragnie wstępu do Izby, musi się osobno zgłosić i jeżeli prosić jej stanie się zadane, to będzie wysłuchana do specjalnej ubikacji i tamże przyjęta.

— Chciał mnie zabić — podjęła ochryplym głosem kobieta. — Był zardusny.

Poszła za mną i patrzyła na martwe ciało z nieokreśloną mieszaniną nienawiści i oślepienia. Nagle rzuciła na moje spojrzenie plomieniste i szepiała tajemniczo:

— Jesteś pan caballero. Nie powiesz nic nikomu!

Ujrzałem wtedy na twarzy jej wyraz frenalizy i fałsu; miałem wrażenie jakiejś obidy. Słusznie, czy nieudolnie powstało we mnie podejrzenie, że strzeliła, nie będąc w niebezpieczeństwie życia, i że miała zamiar na inną głowę sprowadzić to, co jej mogło zagrozić. Naturalnie, nie domyśliłam się, że zła, lecz gdyż mi nie było pytało, wydało mi się niemożliwym zdobyć fałszywe świadectwo.

Nikt mnie o nic nie zapytał — odpowiedziałem.

Rzuciła na mnie spojrzenie pełne dziękuję i ufności.

— Jestem daleko od wszelkich miejsc zamieszkałych — zaznawia. — Udzieli pan gościnności przy swoim ognisku.

Zgodiłem się zimno. Wydała krzyk ostry; w kilka minut potem zjawił się koń na polance leśnej.

Z kraju.

Z Bochni otrzymujemy skargi za awantury, wyprawiane przez podchmielonych rekrutów na dworcach. Rozwydrzonych chłopaków ani portyer kol ani urzędników nie zdolali unytymować, dopiero pogotowie wojskowe położyło kres wyburkom.

Dynamitowy pufan w zakładach kuzni. Przed sądem w Nowym Sączu stanął przed kilkunastu Ignacy Kuznik, kierownik kamieniołomu hr. Zamojskiego w Kuznicach, oskarżony o to, że schował nieostrożnie kilka patronek dynamitowych w kuzni, tak, że one wybuchły, raniąc dotkliwie kowala Walentego Woźniaka. Trybunał skazał Kuznika na 14 dni ścisłego aresztu i zapłatę 564 k. odszkodowania Woźniakowi.

Z Wieliczki.

Z posiedzenia Rady miejskiej.

A lity nikt nie myślał, że Wieliczka nie jest miastem europejskim, mieliśmy i my także gwałtowną dyskusję na ostatnim posiedzeniu Rady miejskiej. Tak jest — mieliśmy homeryczny bój o to, czy młodziak ma obowiązek „zaspekować elekrownią magistratu”, na co potrzebną jest teatralna, czy też niema tego obowiązku. Ostatecznie uchwalaono odrzucić rekurs młodziaków, wnoszony do Rady miasta przeciw zarządowi magistratu, odmawiającemu udzielenia sali na ponowne ewentualne pismo, zaspekując elekrownią magistratu, sali nadsłali.

Na tam, gdzie temperamenty grają, trzeba pomyśleć o środkach ochronnych, więc uchwalaono zwiększenie liczby stróżów w bezpieczeństwie publicznego. Uchwala racjonalną w całej pełni. Obecna liczba policyantów nie wystarcza, zwłaszcza, że czasem zmniejsza się o pół jednostki policyjnej. (Policyant „wstawiony” lub „urazony” liczy się jako pół jednostki bojowej). A od Nowego roku będziemy mieć 14 policyantów a placą łączną 10,920 kor.

9 kaprali a placą po 300 kor, 3 stróżów a placą po 650 kor. Składano bardzo wspaniałego składowiska trzech braci śpiących, czyste stróżownice, swiętący się liczbą policyjną, a cała ta operacja podwyższyła budżet miasta tylko o 770 kor. Obecni trzej stróża będą użyli jako robotnicy danieli.

Najważniejszym punktem obrad była uchwała, dotycząca składek rachunkowych i udzielenia magistratu absolutoryum za rok 1910, które na wniosek referenta tej sprawy p. Km. Wintera przyjęto i absolutoryum udzielono. Dyskusji nie było prawie żadnej, co jest dowodem zupełnego zaufania do magistratu.

Do szkolnej rozprawy konkursowej p. r. 1912 wybrano burm. Fr. Ayasza, który z dniem 6 h. m., powoławszy z urzędu, objął przewodniczenie, oraz radnych pp. W. Sankiego i L. Wiedwieckiego. Do porządku był też z zarządzeniem salnarym o sprzedaży gmin. kocioł „Lola” delegowany burm. p. Ayasza, wiechełmistrz p. dra Friedberga i asesor p. S. Zmęckiego.

Drugi gorący punkt menu ostatniej Rady miejskiej obejmował kwestję doszła nad utrzymaniem koni miejskiej, slano, słowem i d. Magistrat proponował kreowanie posady kontrolera a placą niewielką, bo 35 kor. miesięcznie — cępną radę uważała, że to czynność powinna właściwie należeć do platnych asessorów miejskich. — Ostatecznie uchwalaono sprawę awersów magistratu do ponownego rozważenia.

Na końcu posiedzenia zrobiła Rada m. przerwę p. Wyminatowski, uchwalała bowiem odmówić się odpowiedzieć na jej podane o konsent na handel napojów spirytusowych w naczyniach samkultych. (Wielkie co komu skądosi spirytus, jeżeli jest samkultem?). Żeby jednak zakończyć obrady cępną slodkiem.

Rozpaliłem ogień; kobieta piekła na węglach parę kawałków suszonego mięsa, które zdjęliśmy z palakami kukurudzianymi. Nie ruszyliśmy z miejsc. Wiedziałem się, że ma imię Joaquina, a człowiek zabity był męskim. Zapadała na głęboka, przepiękna i upajająca. Ta kobieta w mi obryzmie przestworzeń leniem była jak skarb bez ceny. Wszystkie marzenia samotnego podróżnego napały mi w jej obecności. Blask ognia nadawał jej cerze piękność gorącą i jej zęby rzucały blaski wrebzaryte; gdy oczy moje spotykały się z jej plomieniami, traciłem równowagę. Wkrótce stało się widoczne, że dość uczyniła mi gwałt. Zbliżyła się do mnie. Nasze ramiona otarły się o siebie. Rozchodził się od niej zapach wanili i heliotropu. — Ale nie chciałem. Wiedziałem, że gdy ulegnę pokusie, będzie miała prawo liczyć na moje milczenie i nawet na kłamstwo.

Nagle oparła mi głowę na ramieniu. Była to chwila niebezpieczna. Zareagowałem i odsunąłem się od zwojów jej włosów pachnących.

Wydała krótki śmiech chryply, pełen pogardy, i nie nalegała.

Próbowałem opierać się podczas snu i czas jakiś byłem pewien, że tego dokona. Ale wkrótce

uchwalono zgodzić się na to, by p. Anela Grzywaczowa mogła podawać potrawy a wyznaczyć, co się pla przed jedzeniem i po jedzeniu, oraz czekoladę, albowiem potrzeba ludności tego wymaga. K. S.

Co słyszeć w mieście?

Przed sezonem koncertowym.

Na rogach ulic widnieją znnowo od tygodnia elegancie afiszów „Dyrekcji koncertów krakowskich”, zapowiadające cały szereg wyborowych muzycznych rozkoszy na sezon zimowy. Obok nazwisk znanych występują zupełnie nowe dla Krakowa, Slezak już typograficznie oznaczony jako sensacja sezonu — całosć, ułożona jakdyby z wyrażeniem zaakcentowaniem elementu gallo-rosyjskiego, przedstawia się nader zaciekawiająco. Dozorem swychzaim przegapiłmi poinformowano czytelników o szczegółach sezonu koncertowego. W tym celu nadał się nasz współpracownik do „Zdróda”, t. j. do dyr. Tracińskiego. Rozmowa toczyła się w przytulnym do wielkiej sali Starego Teatru salonie artystów, który podobno budzi zachwyt u wszystkich zagranicznych wirtuozów, rzadko gdzie mających tak wytworną poczekalnię.

Nasz współpracownik wszedł odrazu in medias res: „W ogłoszonym programie sezonu są uwzględnione powszechnie brak występowej monachijskiej orkiestry, dawnej „Kaima”.

— Chce pan wiedzieć powód tego braku? Orkiestra „Kaima” już nie istnieje. W sobotę 20 września grała parę ostatnich w Monachium w implecie, 1 października muzycy rozjechali się na nowe engagements, i zostało tylko wspomnienie po dawnym świetnym zespole. Rozwiązanie postanowił komitet orkiestry w czerwcu b. r. Po pamiętnym wywołaniu posiedzenia rady Kaimowi orkiestra została skazana wyłącznie na pomoc własną i przez trzy lata potrafiła się utrzymać na powierzchni. Monachijska rządząca kilka muzyczna umiała jej jednak zupełnie podciąć egzystencję na miejscu. Ciągłe podróże wyczerpywały fizycznie i materialnie członków orkiestry, wobec czego przy dyskusji postanowiono naciąć z pola. Stało się to wtedy, kiedy we swym zawarł kontrakt z orkiestrą na koncerty galicyjskie. Musiałem się zacząć starać o wiehdeńskich Tonkinsterludin, ci jakkolwiek są bliżej nas, traktują mnie jako ruszyc z miejsca. Mało jest nadziei mówia pracownicy jak ta. Dają w Wiedniu własne koncerty symfoniczne i poranki niedzielne w teatrze „An der Wien”, monastwo koncertów popularnych a wirtuozii dobijają się o ich akompaniament, bo Nedbal to robi świetnie. Wiele było trudn z pozyskaniem ich na tournée po Galicji, ale w końcu się udało.

— Co cię takiego wybrał in pan na program? — Musiałem się liść z wymaganiom i publiczności. Od roku już żądano powszechnie w symfonii Beethovena i patetycznej Czajkowskiego.

— będą grali obie. Polskie dzieło wystąpiło jedyn: Noskowski „Step”. Nedbal był zachwycony tym wyborem. Przed laty dyrygował tem dziełem w Filharmonii warszawskiej. S. p. Noskowski, wywołany razem z dyrygentem, oscałował publicznie Nedbalu i wszędzie głosił, że sam nie potrafiłby swego dzieła poprowadzić lepiej, ba nawet, że Nedbal wydobyl z partytury pewne efekty kłopotliwe, które tworca przedstawiał sobie znacznie skromniej. Od tego koncertu datowała się serdeczna przyjaźń p. u. Noskowskiego z Nedbalem. „Step” będzie grany oczywiście tego roku także w Wiedniu.

— Przekroczyli teraz do „senacyj” sezonu? — Dwie będą największe: Slezak i Yvette Guilbert — ale ta nie należy do koncertów

uioisły mnie młodość i lekkomyślność. Zbudziłem się niecierpliwie i przez parę minut powieki mi ciężyły, a członki odmawiały posłuszeństwa. — Gdy otworzyły oczy, ujrzałem w błędnym świetle ogniska mglistą postać. Wyciągnąłem ramię. Nagle zagrzmiał wystrzał. Porwałem się z miejsca. Meksykanka szybko, jak sarna zniknęła w głębi loż. Poczułem lekki ból w ramieniu i wściekły rzuciłem się za nią. Pogoń nie trwała długo, zeszła między trawami i krzakami zdrządził ciekająca, zresztą byłem od niej więcej wywieszony. — Dogańiłem i pochwyciłem ją brutalnie. — Próbowania strzelała do mnie: rozbroilem ją jednym ruchem ręki. — Wtedy, zdyszana, rzuciła mi się w objęcia i ukryła twarz na mej piersi. Niebezpieczeństwo, gorzka uścisła, zawiądnęła mną i pozbażyła mi nadziei.

Gdyśmy wrócili do ogniska, Joaquina mruknęła:

— Teraz mnie nie zdradziła! — Niestety, nie tylko nie zdradziła jej, ale odprowadziłem ją, czyniąc ogromną drogę okólną, która doprowadziła nas do granic prowincji Sonora.

Od jedenastu lat istniejący

Z WIAZEK HANDLOWYCH PRZEM. KATOL. KRAWCÓW W Krakowie

ulica Floryańska Nr. 7, tuż przy Rynku (Filia we Lwowie, plac Halicki Nr. 7)

:: :: (Jedynie stowarz. wytwórcze krawieckie na ziemiach całej Polski) :: ::

Geny :: ::

najprzystępniejszo

świeżo nadeszłe najmłodniejsze materiały z fabryk krajowych i angielskich

Wielki skład ubrań gotowych, wyrobionych jedynie przez krakowsk. krawców. Pierwszorzędną pracownię na zamówienia

Geny :: ::

najprzystępniejszo

abonamentowych i wystąpi dopiero w drugiej połowie sezonu.

— Czy Slezak i w Krakowie dostanie tak honorandów Slezak honorarnym, jak to, o którym niedawno donosił dziennik wiedeński?

— Cifry nie powiem, bo to tajemnica zawodowa. Mogę tylko zdradzić, że honorarnym Slezak, który zresztą w Ameryce pobiera 8000 koron za wieczór, będzie największym, jakie w ostatnich latach w Krakowie wypłacano. Miałem też odpowiednio podnieść cenę, choć wiem, że we Lwowie będą jeszcze wyższe.

— Czy artysta z Krakowa wywarł w iatoście tak duży wpływ na głos i sposób śpiewania Slezaka?

— Nadzwyczajny! Wydrwnałem emisję, wysłuchaliśmy interpretacji. W party Otella (Verdiego), studyjowanej z Reszkim, nie ma dziś Slezak rywała na całym świecie. Będzie u nas śpiewał z tej opery scenę końcową. Ale istotną szałczya jego program będzie coś innego. Nigdyby pan nie zgadł: „Szumia jody” z „Halki”. Sam sobie to wybrał, bez mojej interwencji.

Zabijemy niezmierne, że szczerpność miejsca nie pozwala nam przytoczyć szczegółów tej interesującej rozmowy. Dyż. Trzciński mówił bardzo ciekawie rzeczy o Yvecie Gilbairt, porównując ją z Duse co do siły emocjonalnej o Ysaie'a, który w tym roku zagna się na je kias cza za awymi willebilcami europejskimi, ko najbliższe sezony spędzi w Ameryce, o tryumfie p. Landowskiej na festiwalu Bachowski w Eisenach, o fenomenalnym pianinie francuskim Cortot, o „Ysaie'a fortepianu”, Raulu Pugno i t. d. Będziemy to wszystko czytali w osobnym wydawnym prospektie sezonu, który już jest pod prasą. Dyrekcji koncertów życzymy dużo powodzenia w tym sezonie, bo jej wyczyny stały się w życiu Krakowa faktorem kulturalnym, znaczącym którego nikt zaprzeczyć nie może. Prosimy zaś panna o wielkie interesie skorzystać z list wien abonamentowych, które używając muzyki w znacznym stopniu uprzyęstnią mogą.

Budżet m. Krakowa. Prace nad budżetem miasta Krakowa na rok 1912 są już w pełnym toku. Referentem tej sprawy jest dyrektor laby obrachunkowej miejskiej p. Krzyżanowski L.

Ze spraw miejskich. Komisja drogowo-kanalowa na posiedzeniu w dniu 6 bm. pod przewod. H. ko wicepr. Sarogo uchwała budowę chodnika w kilku ulicach, następnie wstawia do budżetu 1912 r. kwotę 25000 kor. na zakupno automobilu ciężarowego do przewożenia materiałów drogowych. Zatwierdza projekt budowy kanału nalicznego w ul. Senatorskiej w Półwini Zwierzynieckiem. Indziej projekt kanalizacji w przedłużeniu ul. Krupniczej i ul. Wenecji z poleceniem rozpisania publicznej licytacji na ich wykonanie. Następnie p. zatwierdza wnioski magistrata w sprawie objęcia przez gminę na własność i utrzymanie drog krajowych Kraków-Chelmek i Kraków-Baran. Wreszcie komisja wezwła magistrat o wypracowanie projektu praworyczego mostu nad Białistą na drodze wiodącej od drogi Warszawskiej do Pradnika Białego.

Ślub. Dnia 30 września odbył się w Krakowie ślub panny Zofii Papez, córki doktora Bib. Jagiellońskiego, z p. Bron. Piętkowskim, kierownikiem szyn kołpali węgla na Morawach.

Publiczne zgromadzenie kolejarzy. W związku sa sprawą walki kolejarstwa austriackiego o poprawę bytu, zwolnie „Samopomoc” swiatak polekch kolejarzy, publiczne zgromadzenie kolejarzy Krakowa i Podgórze na niedzielę 8 b. m. o godz. 11 przedpołudniem w sali „Sokoła” w Podgórzu.

Tow. Wzaj. Pom. siozby miejskiej obchodził białe dnia 22 b. m. uroczystość poświęcenia standardu. Poświęcenia dokona k. biskup A. Nowak w kościele N. P. Maryi. Stander wykonany został w pracowni p. Bokowskiak aplikacya i haftem, pomyśla ul. p. Miskowickiego.

Wpisz do szkoły zawodowych pielęgniarek przy Stow. P. P. Ekonomicz w Krakowie odbywać się będą od 16 do 81 b. m. w kancelaryi ambulatoryjnej P. P. Ekonomicz przy ulicy Warszawskiej 16 a, od godz. 10 do 12 rano.

Ze sportu piłki nożnej. W niedzielę dnia 8 b. m. rozegra „Polonia 1” match z „Wisłą 1” Match ten zapowiada się interesującym, bo stoją naprzeciw siebie dwie drużyny, jedna zgranna, mająca za sobą kilkunastą przelotną, technikę, druga młoda, która dopiero w essie wakacyi wybiła się na czoło drużyn krakowskich, o czem świadczą wyniki jej z „Robotniczym klubem” 4:2 i 6:1 z „Borusią” w Myślowicach 3:2 na korzyść „Polonii 1”. Ponieważ „Wisła” ma czerwone koszulki, „Polonia 1” wystąpi w koszulkach rdzawych. Forpędzi o godz. 1/2 ma „Polonia Rez” z „Pogonią 1”. Początek meczu punktualnie o godz. 3 po poł. Bilety wstępu będzie nabywać u Drobnera, plac Szczepański.

W ambulatoryjnym PP. Ekonomicz (ul. Warszawska 6a) od poniedziałku 9 b. m. począwszy, opatrniwale chorych odbywać się będzie nie co drugi dzień jak

podczas miesięcy letnich, ale codziennie od godziny 10—11 rano.

Afera szpiegowska. Dalejsze śledztwo prowadzone w sprawie aresztowanego pod zarzutem szpiegstwa Wagnera, wykazało, że aresztowany nazywa się właściciel Mikołaj Langner i jest rosyjaniec wymiana prawosławna. Śledztwo w tej sprawie jest zmudne i ogromnie utrudnione, gdyż wszystkie szczegóły, jakie aresztowany podaje to, co do swojej osoby, jak i co do pochodzenia, są nieuzasadnione. Stwierdzono jedynie, że Langner starał się ułulić o utrzymaniu posady w tajemnicy dyrekcji kolejowej. Podobno ma barzilią przesiadkę, a w Rosji był już kilkakrotnie karany. Są poszuki, że jako prowokator stał na zoldzie ochrany. Jego pojawienie się w Krosnie podczas ostatnich manewrów, jest osł obecnego śledztwa. Aresztowany jego współnik znajduje się również w więzieniu.

Wynalazek Krakowiakina. Inspektor c. k. Zakładu do badania środków spożywczych w Krakowie Józef Hetner, olepszy sposób odczytywania ciśnienia atmosferycznego na barometrze rtęciowym. Wahała ciśnienia atmosferycznego można na barometrze Hetnera odczytywać z dokładnością 1/10 mm. Konstrukcja tego białego granadnego i niezmienne prostego barometru jest tego rodzaju, że skala jego jest dostosowana w każdym egzemplarzu z osobą do wysokości geograficznej miejsca przeznaczenia. Model tego barometru, zgłoszonego już do patenta, można oglądać na wystawie magazynu medycznego dra B. Drobnera przy placu Szczepańskim i 2.

Korepetytory z Burą akademicką. Zarząd Burzy akademickiej przy ul. Garbarskiej 17, 7 podaje do wiadomości, że a pośród bardzo dobrane uczących się ueniliu szkół średnich i słuchaszów uniw. Jagiellońskich, mieszających w Baris, można angażować korepetytory. Wiadomości zeznając można w kancelaryi Burzy od 2—3.

Aresztowanie włóczęgi. Policja aresztowała włóczęgę 12-letniego Władysława Strzalskiego w chwili, gdy sprzedawał skradziony przez siebie ceterokółki wózek.

O zbrędni podpalenia. Wesołozna rozprowa przed przysięgłym sądownictwem się zaangażował obwinionego Mikłajasy u 5 lat ciężkiego więzienia.

Pokąsany przez psa. Na pogotowie ratunkowe zgłosił się wczoraj malarz pokojowy Józef Hilfstein, którego w ulicy Isaaka pies pokąsał i dotkliwie w kolano.

Aresztowanie oszustów. Policja aresztowała wczoraj 17-letniego Józefa Gębkę i 15-letniego Adama Mikę, obaj terminatorzy piaskarzy bez zajęcia, którzy pobrali na rachunek swego chlebowczy, u którego przedtem służyli, różne towary w sklepie masarskim p. Kurkiewicz i rzędzikiem p. Sauternika. Obu oszustów osadzono w aresztach „pod telegrafem”.

Ucieczka obłąkanego. Podczas przeprowadzania się oddalił się z domu przy ul. Kremowej 1, 16 umyślowo chory Tadeusz Bozowski, którego mimo natychmiastowego poszukiwania dotąd nie znaleziono. Bozowski liczy lat 60, niski, tęg, ma siwe włosy i brode. Miał na sobie jasne ubranie; wychodząc zabrał z sobą letnią szarżkę i szmowe palto.

Przemity. Wczoraj przeprowadził na inspekcję policyjną nadzorca sztabowy niemieckiego Stanislawa Wasoławskiego, którego przysyłał na granicy przy przemycaniu tytoniu rosyjskiego Wasoławskiego osadzono „pod telegrafem”.

Kradzież. Na tutejszą inspekcję policyjną zgłosił się wczoraj niejaka Antonina Kosmicka z doniesieniem, że skradziono jej w czasie przeprowadzania kilka sztuk bielizny. — Stanislawowi Wilkowi, słuchaszowi Akad. handl skradziono wczoraj podczas wykładów z korytara Akademii szarżkę wartości 70 kor. — Stefanii Kwiatkowskiej skradziono w czasie wczorajszego targu na Rynek a kleusien portmonek z większą kwotą.

Stowarzyszenia robotnicze w Podgórzu urządzają w niedzielę 8 b. m. w sali ratuszowej robotniczego wiozku „W programie kabalet i komedyjka p. t. „Mieć Damskosc”. Początek o godz. 7 wiecz.

Z kroniki zabójnej. Albina Pantakówna, przeżywszy lat 16, zmarła 6 b. m.

Repertuar teatru miejskiego im. Stowackiego. Sobota „Lekarz na rozdrożu”. Niedziela p. „Tamten”. Niedziela wiecz. „Lekarz na rozdrożu”. Poniedziałek „Cyganka warszawska”. Wtorek „Lekarz na rozdrożu”. Środa „Coś dawnego”. Czwartek „Cyganka warszawska”. Piątek „Lekarz na rozdrożu”. Sobota „Kochanek pod Maczawicami”. Niedziela p. „Kochanek pod Maczawicami”. Niedziela wiecz. „Kochanek pod Maczawicami”. Poniedziałek „Cyganka warszawska”.

Napad bandytów na pociąg. Od dłuższego czasu granie między Krakowem a Podgórzem Płaszowem szajka złodziejska, która dokonuje śmiałych kradzieży z włamaniem w pociągach towarowych zjadających do Krakowa. — Wczoraj wieczorem około godz. 9 bandyci, korzystając z tego, iż pociąg towarowy nr. 98 nie mając wolnego wyjźdź na dworzec kolejowy w Kra-

kowie zatrzymał się przez przeszło pół godziny na odłudnej przestrzeni toru kolejowego pomiędzy Płaszowem a mostem kolejowym, w sile pięciu ludzi wtargnęli przemocą do drugiego wozu za lokomotywą i wyrzucili z wagonu 4 duże postawy sukna wartości 1000 k., poczem się ułuli.

Służba kolejowa spostrzegła natychmiast kradzież. Konduktor prowadzący pociąg zawiadomił natychmiast telefonicznie o napadzie ekspedycję policyjną na dworzec kolejowy w Krakowie. Komisarz dr. Jasicki wysłał natychmiast na miejsce na osobnej lokomotywie dwa aientów i szczeni uzbrojonych żołnierzy policyjnych. Rabinis, spostrzegłszy nadchodzących policjantów, porzucił zabrane towary, sami zaś rozbiegli się na wszystkie strony. Żołnierze policyjni po dotarciu bezskutecznie poszukiwaniu złoczyńców powrócili na stację wraz z odzyskanym łupem bandytów. — Na temat tego napadu krążyły wczoraj w Podgórzu i Płaszowie różne dziwaczne pogłoski. Mówiono o napadzie na pociąg osobowy, o strzelaninie do publiczności, skrepowaniu maszynisty itd.

Z izby postów.

Wiedza. Na piątkowym zgromadzeniu dokonano definitywnego wyboru prezydium Izby. Przewodnikiem został wybrany dotychczasowy dr. Sylwester 237 głosami (13 głosów otrzymał dr. Steinwender).

Nastąpił wybór wiceprezydium. Wybrani zostali dotychczasowi: Conci 295 gł., German 295, Jukel 268, Pernsterlor 183, Pogacznik 295, Romanczak 295, Zdrasky 295 gł. (ze spec. Pernsterlor został wybrany, zawiadzając to Kola P., które uchwalilo głosować na całe poprzednie prezydium).

Minister skarbu dr. Mayer wygłosił **expose** budżetowe; wskazał na zamierzony podwyższyć plac urzędniczy i potrzebę schwalenia nowych podatków. Sytuację gospodarczą Anatryi minister nie uważa za zupełnie pomyślną, ale nie ma powodu trącić odcichy.

Następne posiedzenie Izby odbędzie się we wtorek.

Koło polskie.

Wiedza. We Koło polskiem rozpoczęła się wczoraj dyskusja drożyzniana. Zaszczepić należy, że Indowcy (dr. Laszki i Wisła) sprzeciwiali się podwyższyć plac urzędniczy, jeżeli równocześnie nie nastąpi akcja w kierunku poprawy równie niedźnego bytu włóczęgi.

Posł Gdźna wystąpił przeciw sztucznemu tworzeniu przeciwności interesów ludności miejskiej i wiejskiej. Należy unikać demagogii i d. magogicznej wygrywania jednych przeciw drugim. — Co się tyczy kwestyi urzędniczej, to chodzą tu o sprawiedliwe wynagrodzenie funkcyjnarzysów i osł padających wózek.

Dalszy ciąg dyskusyi we wtorek.

Wojna turecko-włoska.

(Telegramy „Nowin”).

Obiadzenie Trypolisu.

W ciągu dnia wczorajszego admirał Faravelli wyszedł swą plectąk morską na ród Turki garnizon zajęł ubezpieczoną odczytę na polodnie od miasta, ale wszystkie forty są w rękach Włochów.

Biuo Włofa donosi z Deibat nad granicą Trypolisu i Tunisu: Pociaki nieprzyjacielskie wyrzuciły w Trypolisie stosunkowo małą szkodę. — Dom niemieckiego dragomana został nieco uszkodzony, 6 żołnierzy i 8 izraelitów zostało zabitych, 6 żołnierzy i 1 izraelita ciężko ranni. — Niemcy znajdują się w bezpieczeństwie. Muzulmanie zachowują się bezczynnie, modlą się tylko, by bombardowanie się nie powtórzyło.

W fortach znaleziono 12 zabitych i 7 rannych. Wzroperować zatonęło.

Korpus ekspedycyjny oczekiwany jest między 10 a 12 hm.

Rzym. Agencja Stefania donosi z Trypolisem: Wakantek wyładowania marynarzy włoskich w fortie „Sultania”, arabscy tubylcy, należący do szczerpo zamieszkałych w okolicy Trypolisu, udali się na pokład okrętu admirałskiego i zawiadomili o swoim poddańcu, prosząc o rzakaz bombardowania. Także niemiecki konsul jenerały udali się jako doyen ciała konsularnego na pokład okrętu admirałskiego i prosił admirała, aby objął czuwanie nad porządkiem publicznym i ochroną życia i mienia obcych kolonij w mieście, opuszczeniu przez wojska tureckie.

Wywiadono na je jeszcze dalsze kompanie marynarzy z działami i karabinami maszynowymi i obadsono miasto Trypolis. W fortie „Sultania” zastawiono jeden oddział.

Konradmiral Borcardelmo zamianowany został gubernatorem Trypolisu. — Niemiecki konsul jenerały zawiadomili admirała Faravelli, że bombardowanie nie wyrzuciło szko-

dy ani mieszkancin Europejskich ani im samym.

Walki na Adrytyku i na Morzu Czerwonym. Rzym. Agencja Stefania ogłasza następujące doniesienie: Onegdaj rano włoski parowiec jadący pod białą flagą z wybrzeża koło San Giovanni di Medua nagle w zdradziecki sposób został zatakowany strzałami. Włoski kontrtorpedowiec „Artigliere”, który miał stać nad tem, aby nie dopuścić do kontrybandy broni do Albanii i zapewne nie otrzymał jeszcze nakazu odpłynięcia od tych wybrzeży, na atak ów mniósł odpowiedzieć równie ogniem, aby parowiec włoski uratować. Kontrtorpedowiec został lekko uszkodzony. Komendant jego ranny w nogę. Szkoły nieprzyjaciela nie są znane.

Rzym. Agencja Stefania donosi z Massana pod datą onegdajszą: Z portu Hodeida i z kanonierki tureckiej dano kilka strzałów armatnich do włoskiego krążownika „Arethusa”, który pełni służbę ochrony włoskiego handlu na Morzu Czerwonym. Strzały te były bezskuteczne, „Arethusa” o niepokładła na ogień i zatopila turecką kanonierkę.

Reprezyna wobec Włochów.

Rzym. Agencja Stefania donosi z Saloniki: We wtorek zamknięto tu na rozkaz władz tureckich wszystkie sklepy i magazyny wielkie, a także wielkie dom bankowy Modano. Represalia straszą się coraz dotkliwie. Turcy zabierają do szpitala włoskiego wesołemu wszystkim Włochom, nawet dyrektorem szpitala. Służbę pełnią tylko ochy lekarze. Siostry pielęgniarskie, którym nie wolno pełni służby pod kierownictwem Turków, opuściły szpital. Wielu Włochów wyjeżdża do Serbii.

Ofiary bombardowania Trypolisu. Konstantynopol. Według nadeszłej tu depeszy mieli Turcy przy zbombardowaniu Trypolisu 12 zabitych i 23 rannych. — Według dalszej depeszy włoski kłazownik bombardował wczoraj mały port Suedis w wilajecie Alepo, bez wyrządzenia jednak szkody.

Dzienniki donoszą z Londynu, że tautejai Mahometanie domagają się wydania polecenia bojkotowania Włochów.

Telegramy „Nowin”.

Revolucja monarchistyczna w Portugalii.

Bitwa z wojskami rządu.

Pariz. Agencja Havasa donosi z Lizbony, że oddział monarchistów, złożony z 700 ludzi, wtargnął do Portugalii w okręgu Braganza. Do tego oddziału przyciągnęło się 2000 ludzi. Monarchisci zbierają się we Vinhaes i zamierzają pod dowództwem Consery wtargnąć do wnętrza Portugalii.

Z Oporto donoszą o aresztowaniu kilku oficerów. Kilku ludzi, którzy chcieli uszkodzić tor kolejowy koło Braganza, zastrzelono. **Kole Marcedo** dos Kwaletas przyjechał do bitwy z wojskami rządowymi. Monarchisci zostali odcięci i mieli 30 rannych. Krzyż pąglota, że wojska republikańskie osaczyły we Vinhaes znajdujące się tam oddziały monarchistów.

Londyn. „Daily Chronicle” donosi, że król Manuel nie wyjechał z Anglii i znajduje się jeszcze w Richmond.

Pariz. Z Lizbony donoszą, że monarchisci zakupili dwa okręty wojenne i chcą zająć Lizbonę i Oporto.

Na czele monarchistów stoją księżna Braganza, Parma i Oporto. Zapewniają, że król Manuel wyjechał wczoraj do Portugalii.

NADEŚLANE

za które Redakcyja nie odpowiada.

Prof. Bielecki. krajowy referent sanitarny w Galicji stwierdza, że naturalna woda gorzka **Franciszka Józefa** działa już w małej ilości pewnie rozwalniająco. Woda „Franciszka Józefa” nie traci nic na skuteczności nawet przy długim użyciu i nie powoduje żadnych bólów.

Flawrozłozadne dekoracye i urzadzania.

Odmazony medalion i krysztem

Zakład pogrzebowy Józefy Horakowej

o Kraków, ul. Miłobądzka 14. Alia: ul.

Zwierzyniecka 22. Telefon Nr. 248.

pod kierown. Ant. Bura, em. c. k. oficyjny policyj.

Największe składy trumien metalowych, dębowych, wiedeńskie em. promiadowe przewóz zwłok, ekshumacye itp. — Ceny umiarkowane.

Barzo polecenia godnym jest przed zakupem artykułów do utrzymania i różnorodnych podróży, przejawienie bogate ilustrowanego, około 4000 rycin zawierającego katalogi ogłoszone, wielkie nianale posiadającej światowej firmy Jana Konrada, c. k. nadwornego dostawcy w Brukseli (Czechy), która także na żądanie wysyła każdemu darmo i opłatnie.

Wiedeński Bank Związkowy

Filia w Krakowie.

Kapitał akcyjny 130 milionów koron. — Fundusze rezerwowe 39 milionów koron.

Kantor wymiany z dniem 15-go lipca 1910 r. przeniesiony został do lokalu parterowego (Rynek główny, Linia A-B Nr. 44).

Garbano

dziecinna dla panienek do lat 16, dla chłopców do lat 14, kapturki, kapelusze, pończochy, skarpetki, bielizna, trykotarze i całe wyprawki dla niemowliat poleca

FRANCISZEK MARTIN
Kraków, Rynek gł. 12

